

РЕШЕНИЕ

№ 344

гр. Шумен, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20233630201636 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №23-0869-001180/21.06.2023г. на Началник сектор в ОДМВР гр. Шумен, сектор „Пътна полиция“, с което на Д. И. Д., ЕГН *****, е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДВП за нарушение на чл. 140 ал.1 от ЗДВП.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление. Навежда твърдения за приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Редовно призован в с.з. за него се явява адв. С. П. при ШАК, който поддържа жалбата.

Процесуалният представител на ОДМВР гр. Шумен – административно -наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, а обжалваното наказателно постановление - да бъде изцяло потвърдено.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.319 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 10.01.2023г., около 10,30 часа, в гр. Шумен, по бул. „Ришки проход“ до № 34, в посока ул. „Владайско въстание“ служители на РУ - Шумен извършили проверка на водач на лек автомобил „Тойот Корола“, с рег. № Н 8357ВС, собственост на Д. И. Д., ЕГН *****/ видно от договор за покупко - продажба с № 972 от 08.08.2022г./ който управлявал и паркирал процесния автомобил.

В хода на проверката било установено, че процесното МПС е със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал.15 от ЗДВП, считано от 10.10.2022г.

МПС било закупено от жалбоподателя с договор за покупко-продажба № 972 от 08.08.2022г.

За констатираното нарушение по чл. 140, ал.1, т.1 от ЗДВП бил съставен АУАН серия ГА № 822996 от 10.01.2023г., против Д. И. Д., ЕГН *****.

От представената по делото /стр. 25/ мотивирана резолюция № 22-0869-М000080 от 30.05.2023г. се установява, че доколкото при извършената проверка са констатирани

признаци на престъпление по чл. 345, ал.2 от НК, за което била изготвена справка до РП - Шумен, било прекратено административно - наказателното производство по АУАН серия GA № 822996 от 10.01.2023г., против Д. И. Д. , ЕГН *****, за нарушението по чл. 140, ал.1, т.1 от ЗДВП.

На 21.06.2023г. било издадено наказателно постановление №23-0869-001180/21.06.2023г. на Началник сектор в ОДМВР гр. Шумен, сектор „Пътна полиция“, с което на Д. И. Д. , ЕГН *****, е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДВП за нарушение на чл. 140 ал.1 от ЗДВП, а именно за това, че на 10.05.2023г., около 10,30 часа, в гр. Шумен, по бул. „Ришки проход“ до дом № 34 в посока ул.“Вл.въстание“ управлявал и паркирал собствения си лек автомобил „Тойота Корола „, с рег. № Н 8357 ВС, видно от договор за покупко-продажба № 972 от 08.08.2022г., който не е регистриран по надлежния ред в Р България - със служебно прекратена регистрация на основание чл. 145, ал.15 от ЗДВП, считано от 10.10.2022г.

В НП е описано, че деянието било установено в хода на проверка по преписка с вх. № 2160/2023г. по описа на ШРП, по която било отказано образуване на досъдебно производство по чл. 345, ал.2 от НК с постановление от 15.06.2023г. на прокурор при ШРП.

След получаване на постановлението за отказ от РП, по реда на чл. 36, ал.2 от ЗАНН на 21.06.2023г. било издадено процесното №23-0869-001180/21.06.2023г. на Началник сектор в ОДМВР гр. Шумен, сектор „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя, е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДВП за нарушение на чл. 140 ал.1 от ЗДВП.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства и от гласните доказателства, събрани в съдебно заседание от показанията на актосъставителя и свидетеля по акта.

Нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, са описани достатъчно пълно и ясно в наказателното постановление. При съставянето му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да накърняват правото на защита на жалбоподателя и да водят до отмяна на обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема, че жалбоподателят действително е осъществил визираното в наказателното постановление нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДВП, по следните правни съображения:

Съобразно посочената разпоредба чл.140, ал.1 от ЗДВП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Съгласно чл. 22 от НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства според срока на валидност, регистрацията, е: постоянна - без срок на валидност; временна - с определен срок на валидност над 3 месеца; транзитна - със срок на валидност до 30 дни.

В настоящия случай, от представените по делото доказателства се доказва по безспорен начин, че жалбоподателят е управлявал собственото си МПС, съобразно договор за покупко-продажба № 972 от 08.08.2022г., което обаче не е регистрирано по надлежния ред, доколкото при проверката е било установено, че регистрацията на същото е била служебно прекратена - непререгистрирано в срок МПС.

С договор за покупко-продажба № 972 от 08.08.2022г., жалбоподателят закупил процесното МПС - обстоятелство, което не се оспорва от страните. Следвало е в законово определения срок да го пререгистрира. От приложената справка – история за процесното МПС се установява, че на от 10.10.2022г. регистрацията е била прекратена служебно.

Безспорно се установява от приложените писмени доказателства, че процесният автомобил е бил с прекратена регистрация към датата и часа на проверката извършена на 18.05.2022г..

Съобразно посоченото в §6, т.18а от ДР на ЗДВП и в §2, т. 4 от ДР на Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, понятието „Регистрация“ представлява административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с

регистрационен номер.

В чл.4, ал.1 от Наредба № I-45 е регламентирано, че собственикът е длъжен да представи превозното средство и необходимите документи в определения срок за извършване на регистрация, промяна в регистрацията или прекратяване на регистрацията, като в чл.145, ал.2 от ЗДвП е посочен срокът, в който приобретателят на регистрирано МПС е длъжен да регистрира придобитото МПС в службата по регистрация по постоянен адрес.

След като е извършена промяна на собствеността върху превозното средство, непредприемането на действия от страна на новия собственик в срок да регистрира придобитото превозно средство в съответната служба за регистрация, превозното средство следва да бъде квалифицирано като моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, по смисъла на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 143, ал.15 от ЗДвП служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

В случая приложение намира именно разпоредбата на чл. 143, ал.15 ЗДвП, съгласно която служебното прекратяване на регистрацията настъпва автоматично, ако новият собственик не изпълни задължението си в законовия срок. Прекратяването на регистрацията настъпва по силата на закона. Нито в закона, нито в наредбата е регламентирано задължение на контролните органи да уведомяват собствениците при служебно прекратяване на регистрация на МПС на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, а само извършват отбелязване в автоматизираната информационна система, ако в законовия срок собственикът не изпълни задължението си да регистрира МПС.

Служебното прекратяване на регистрацията на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП няма характера на принудителна административна мярка, поради което не се издава и заповед за прилагането ѝ, следователно не е налице и индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК, съгласно чл.172, ал.5 от ЗДвП.

В конкретната ситуация собственикът на МПС- жалбоподателят безспорно не е изпълнил задължението си. Административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно нормата на чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Съдът намира, че АНО правилно е наложил санкцията както за лишаването от правоуправление, така и за глобата, и двете в минимално предвидения в закона размер.

При определяне размера на наказанията в случая, следва двете кумулативно предвидени наказания да кореспондират помежду си.

По възраженията.

Не се споделя становището, заявено в жалбата, че не той е управлявал МПС на посочената дата и час. От показанията на св. И. и св. С. се установява, че именно той е заявил на свидетелите, че е водач и собственик на МПС.

Не се споделя и становището на адвоката на жалбоподателя за относимост на ТР № 2/05.04.2023 г.на Върховният административен съд - ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС. В посоченото ТР е даден отговор на въпроса „Наказва ли се с предвиденото в чл. 175, ал. 3 от Закона за движението по пътищата наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство?". В настоящия случай служебно прекратяване на регистрация на МПС е на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, а не на чл. 143, ал.10 ЗДвП.

Съобразявайки всичко гореизложено, съдът приема, че жалбоподателят, управлявайки процесното МПС, е извършил посоченото нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДП. За да бъде ангажирана административно – наказателната отговорност на едно лице, нормата на чл. 6 от ЗАНН посочва като изискване наличието на вина. Вината, с оглед разпоредбата на чл. 7 може да бъде проявена във формите – умисъл и непредпазливост. При непредпазливостта деецът, макар да не е желал настъпването на вредоносен резултат, е могъл да знае и е бил длъжен да знае, че върши нарушение и че вредоносният резултат ще настъпи. Непредпазливостта също има две форми – небрежност и самонадеяност. Небрежността се нарича още „несъзнавана непредпазливост“ и се характеризира с това, че деецът не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на противоправния резултат, но е бил

длъжен и е могъл да го предвиди. Съобразно чл.7, ал.1 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Съгласно ал.2 на чл. 7 ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи.

След като към момента на проверката жалбоподателят е имал качеството на водач на процесното МПС, той е могъл и е бил длъжен да знае дали автомобилът има действаща регистрация.

В конкретния случай още повече, че **в качеството му на приобретател на МПС** е знаел за факта и датата на промяна собствеността на МПС, с произтичащите от това последици. Като правоспособен водач, той е задължен да познава установения правов ред, уреждащ управлението на превозни средства по пътищата, отворени за обществено ползване, респективно е могъл и е следвало да съобрази промяната в собствеността на автомобила, поради което не се споделя твърдението му, че не е бил наясно, че МПС е със служебно прекратена регистрация. Като не е сторил това, водачът е проявил небрежност, а това обосновава и вината му.

При преценка на субективната страна на административното нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, следва да се съобрази и обстоятелството, какво качество има санкционираното лице. Служебното прекратяване на регистрацията настъпва автоматично, ако новият собственик не изпълни задължението си в двумесечен срок да пререгистрира автомобила. За тези действия на контролните органи собственикът не се уведомява. Т.е. задължението за регистрация на придобитото МПС е на собственика. В конкретния случай собственикът на МПС в предвидената за това форма и не е изпълнил задължението си да го регистрира, което довело и до служебно прекратяване на регистрацията. Но за административните нарушения не се изисква умисъл, достатъчно е да са извършени по непредпазливост, а за да е налице непредпазливост е необходимо кумулативно деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди обществено опасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение във всеки случай.

В настоящия казус изключението на чл.7, ал.2 от ЗАНН не е предвидено в ЗДвП, поради което съдът приема, че при наличието на извършено непредпазливо деяние – нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, жалбоподателят следва да носи административно-наказателната отговорност по чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП.

В конкретната ситуация, според установеното по делото, жалбоподателя, е могъл и е бил длъжен преди да предприеме пътуването с автомобила, да проучи всички обстоятелства, свързани със законосъобразното управление на МПС. Всеки правоспособен водач на МПС, преди да предприеме управление на МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, е длъжен да се увери, че няма законоустановени пречки да извърши това, включително дали МПС е регистрирано по надлежен ред, преминало е технически преглед, има ли сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на водач. Уведомяването от органите на КАТ, че МПС е със служебно прекратена регистрация не е елемент от фактическия състав по прекратяване на регистрацията на МПС и е неотносимо към отговорността на жалбоподателя. Водачът е длъжен да управлява по пътищата само МПС, което е регистрирано по надлежен ред. Съгласно чл.14, ал.2, вр. ал.1 от НК, незнанието на фактическите обстоятелства принадлежащи към състава на престъплението, изключва вината и за непредпазливите деяния, но само в случаите, когато самото незнание на фактическите обстоятелства не се дължи на непредпазливост.

В настоящия казус, незнанието на факта, че управляваният от водача-жалбоподател и собственик на автомобила е със служебно прекратена регистрация, се дължи на проявена от него непредпазливост под формата на небрежност. Съдът счита, че е налице приложното поле на визираните в обжалваното НП законови разпоредби. Наказващият орган се е съобразил с действителната фактическа обстановка. Извършеното от жалбоподателя деяние е съставомерно и е основание за реализирането на административно – наказателна отговорност. По делото не съществува спор относно личността на административно – наказателно отговорното лице, качеството му на водач на МПС. От обективна страна осъщественото деяние съдържа признаците на административно нарушение на транспортното законодателство в частта му за спазване на законово установения режим за движение по пътищата в Р България. Административно - наказващият орган правилно е издирил и приложил действащата за това нарушение санкционна разпоредба, а именно чл.175, ал.3, предл.1 от ЗДвП. Наложеният наказателен размер.

Съдът споделя становището на АНО за неприложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН в настоящия казус.

В тази връзка съдът съобрази и приложената към прокурорската преписка №2160/2023г. по описа на ШРП справка за нарушител / стл.9 от преписка/, от която се установява, че жалбоподателят има множество нарушения на ЗДвП, поради което не е налице основание за отмяна на НП в този смисъл.

Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ ОДМВР по делото в размер на 80лв., която сума следва да се заплати от жалбоподателя по сметка на ОДМВР Шумен.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №23-0869-001180/21.06.2023г. на Началник сектор в ОДМВР гр. Шумен, сектор „Пътна полиция“, с което на Д. И. Д., ЕГН *****, е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл. 140 ал.1 от ЗДвП, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА Д. И. Д., ЕГН *****, да заплати по сметка на ОДМВР Шумен **80лв.** (осемдесет лева) - юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

След влизане в сила на настоящото решение, преписка №2160/2023г. по описа на ШРП, да се върне на ШРП .

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд, в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____